

Εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν, ἀλλος ἄλλου
θεραπεύτηρος, κατὰ τὸ μέτρον
τῆς ἀπίστιας καὶ κακίας. Οὐ καὶ
ριος ἀπειλεῖ τὰ ὁροφέραι οὐα
μηδὲ πιοφέρη αὐταί.

„Ἐν κατάκλυσμῷ
πορείας συντέλειαν
ποιήσει τὰς ἐπεχειρο-
μένας» (Ναούμ).
Σημ. μὲν τὸν Βαπτιστὸν τὸ
οὐκέτιος πορευθεῖς ἐκ

„Ἄθων οὐκ ἀθωνεῖ ὁ κύριος, (Ναούμ). Μακροθυμεῖ ὁ θεός πρὸς τὰς ἀμαρτάνουστας, ἀλλαί τοι ἀθων οὐκ ἀθωνεῖ” δημ. Θα τιμωρήθη καταὶ τὴν οἵμερον τῆς κρίθεως τοὺς ἀμετανόητος. Τοιον τό κέρδος τῶν θρίψεων; „Μηκέτι σὲν θρωπίνον λογισθόν, σπαρνάι ἐν δοῖ;” (Ναούμ)

„Ἐτὶ μὲν ἡ ταῦτα
μου, πάρα οὐ
έστιν; (Ψαλμοί)

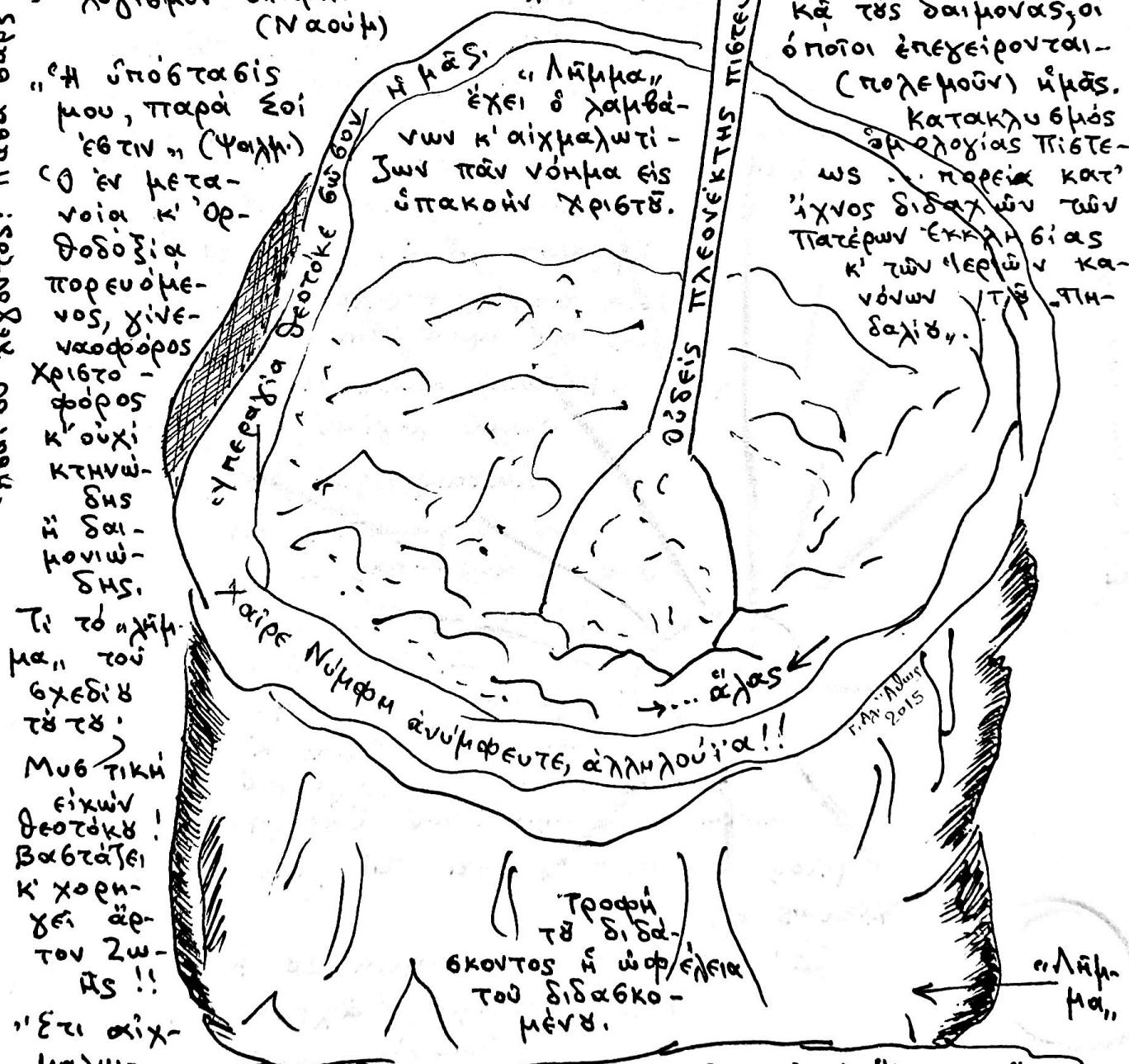
Ἐντελέχεια
προσώπου

Χριστο -
φόρος
κα ούχι
κτηνώ-
δης
η δαι-
κονιώ-
δης.

Τι το φαντάζεις
με,, τους
σχεδίους
τας,
Μυστική
είκων
θεοτόκος!
Βαρβάτη;
Κ' χορη-
γει αρ-
τον ζω-
ΗΣ !!

Ἐτι οὐχ
παγώ-

μαχω-
τίζουσες "ἐπέρον νόμιμα εἰς μηπακούν χριστών;... οὖν τι ἀλάτος (ὅπως
εἰκονιζέται εἰς τὸ ανωτέρω θυρέδιον), βλέπε δοξολογίαν κ' εὐχα-
ριστίαν εἰς θεόν κ' Ἀγαπήν, μακράν τῆς κοινωνίας τῶν
αἵρετι κών. Εἰς δέ την θέσιν
τῆς γαβίδος (ὅπου γραφεῖ: οὐδεὶς πρεσούέκτης κληπ.) γράψε: Ἀκτημοβύνη κ' Βιωτή.

οντι ἄλατος ("όπως
δοξογορίαν κ' εὐχα-
κοινωνίας τῶν
ἴσις δέ την θέσιν
οντις Ἀκτινοβολεῖ

Η ιστορία της προηγουμένης βεγδος.

(· Βακουλάκι μέ κουτάρι κ' το
ψωτεινό σχάτι) ..

Η μεγάλη οιδεροφή 'έσχεδιαντες το βακουλάκι
με τό σχάτι κ' το κουτάρι.. το έδωσε κ' το
έχρωματινες δι μικρός οιδερός της. Πρίν
μου το ταχυδρομικόν, δι μικρός ήγναίνως, έγι-
τηνε απ' τὸν πατέρα του ναι δυμηλ-
ρώθη διτι πέθελε. Αύτος

έγραψε την λέξη "ἄλας" κ'
με κιτρίνιο χρώμα έσχηματινες
κιτρίνες οικτίνες κ' το "Υπερα-
γία θεούδης θεῶν άλας". Σις τό κα-
τάλι έγραψε: "Οὐδεῖς πλεονέκτης - κ. Γ. Π. >
Το εἶχα εἰς τὸ γροβωπικό μή αρχεβον.. από
το 'έτος 1985.. Μετοί από 30 χρόνια.. αν-
τέγραψα την δύνη παραβολήν κ'
έγραψα αὖτε. (από την έρημ-
νεια του Άγ. Κυρίλλου Αλεξανδρε-
α, εις τὸν προφορικὸν Ναούμ..) . —

ΥΓ: ο κατακλυθμός, πατε-
ρικῶν λογίων, αἷνεν
κατακλυθμοῦ δακρυ-
ων αὐχαριστίας εἰς
Θεὸν κ' αἰνίρωπος ..

Ω! Ενωδες ουτηριον άλας
τῆς Αγοπης Θεοῦ.

Ω! μακαρία πλεονεξία
οιδιαζεῖπτε ευχής κ' Υπο-
μονής κ' αὔγνων λογίθμων
μετοί τῶν κεριμάτων θεοτυκόδρο-
μιας, δι πρῶτον ἔβη τό τῆς αἰποτει-
χίσεως ἔργον !!

Ω! Δόξα τῇ μακροδυνίᾳ Σε κύριε,
σος χάρε εἴη, ο' ἄχρηστος κ'
λιθοκαρδίος ἔγω. —